

Виходити що Львів що Середи
Суботи (кромъ рускихъ сюжетъ) о
1881 годинъ по п'ятницу. Литер. дода-
тий «Бібліотека найзнатн. повѣстей»
виходить по 2 п'яництв. аркушъ кожного
15 кр. в посил., для кожного збірника.
Редакція, адміністрація і вида-
ння розташовані въ Академічній
всіхъ листахъ, посилані і рекламації
виходить черезъ земельну адміністрацію
і Адміністрацію «Дѣло»
Ч. 3 глини Академічна.
Листи не відповідаються тільки на
внешніхъ застороженіяхъ.
Посиланіє членівъ стоять 10 кр. а. в.

ЗАПРОСНИКЪ ДО ПРЕДПЛАТЫ

«Дѣло» и «Бібліотека найзнатн. повѣстей»
на рокъ 1882.

Съ новымъ рокомъ 1882 буде «Дѣло»
виходити въ значно большомъ
форматѣ безъ підвищенія пред-
платы.

Литературний додатокъ «Бібліотека
найзнатн. повѣстей» буде
виходити въ той же самой форматѣ и по
той самой предплатній цінѣ якъ и досі.

Ціною і умовами предплаты умноженій
новиси при заголовку.

Предплата приймається ко-
жого часу.

Яка може бути згода
межи Русинами?

V.

Рожинці въ ідеяхъ, ціляхъ і стре-
мленіяхъ рускихъ партій, хочь були го-
ловною основою партійного подъму, не
виворили ще самі собою той пристра-
стів і маже безнамітної вражди, яка
була розгорнулася межи нашими партіями.
На то складались ще інші причини.
До сего причинилися а) поганіше і
незнаніе основнихъ ідей поодинокихъ
партій, черезъ що повставали найближ-
ніші, часто даже такій недорозумі-
ні, б) особистій амбіт, напади і
урви, а в) вітішний обстоітельства, не-
записаний бтъ волъ партії і соєвсьмъ чу-
жіхъ основнимъ ідеямъ і стремленіямъ,
котрі дуже сильно заострили наші партійні
отношенія.

Основній ідеї і ціли поодинокихъ
партій були для загалу въ многихъ взгля-
дахъ незнаній, темній, або і въ неяс-
ній світлій представліяли. Підсувано
поодинокими партіями часто такі ідеї
і цілі, якихъ они николи не мали, а
зновъ часто не признавано ніжъ такихъ
основнихъ ідей і цілій, котрі на дѣлі
творили ихъ головну підставу. Се імен-
но можна сказати такъ о партії старої,

розтигаючою свою народну політику і
діяльність лише на три мільйони австрій-
ськихъ Русинівъ, якъ і о партії моло-
дихъ або такъ званыхъ народовціяхъ.
Першихъ називало і дуже часто вимі-
навши яко „Рутенцівъ“, що лише за-
гроніть і задія карієри проводити свої
цили, другихъ називано „іахоманії“,

що разоють съ Поляками звязані на за-
трату рускої народності. Одинъ і другій
поглядъ бувъ соєвсьмъ блудний, а на-
віть злонаміреніо злосливий і самъ со-
бю ображавъ въ найсвятішіхъ чув-
ствахъ одну і другу партію. Що такі
погляди були соєвсьмъ блудні а дуже
часто наївні злонаміреніо розсъвані, се
нинѣ вже загально признано. Понеже
однакоже евентуальне сполученіе партії
нас передовсімъ ту ціль, хоронити
руський народъ бтъ нашору нашихъ во-
рогівъ, отже въ Галичинѣ бтъ польоні-
заційного напору Поляківъ, для того по-
зволимо себѣ хотіть коротко розъяснити
замѣтъ „іахоманії“, подношений дав-
ніїше противъ народовцівъ, а нинѣ мо-
же бути ще соєвсьмъ залишений, хоті-
яще не подношений. Якъ вже вже
попереру пояснили, партія народовцівъ
була въ сущності то само, що всі ци-
рії Русини въ р. 1848 такъ підъ взгля-
домъ політичнимъ ікъ і літературнимъ.
Еї основний ідеї були тѣ самі, якъ ви-
значали Русини р. 1848, толькъ попо-
шили і скріпції літературною силою
України. Отъ Русинівъ 1848 р. ріжились
народовці бтъїшою правописною і
опозицією противъ німецького централі-
зму а ідеальною прихильностю для слав-
янолюбного федераціону, але кожий
мусить признати, що тѣ бтъїни були
супротивъ нашої основної ідеї народ-
ної соєвсьмъ подрадиції і въ сущності
надоважними. Они не могли самі собою
виродити замѣтъ „іахоманії“. До сего
принципіївъ вітішний обстоітельства, котрі,
скажіть безсторонньо, соєвсьмъ не
зависли бтъ партії народовцівъ, ікъ і
бтъ Русинівъ въ загалѣ. Передовсімъ
спіннія гдяжкихъ польскихъ „хлопома-

ніївъ“-демократівъ для літературно-на-
родного руху руского на Українѣ. Ре-
презентантомъ тихъ польскихъ „хлопо-
маніївъ“ бувъ въ Галичинѣ емігрантъ зъ
Росії б. п. Шандінъ Свенцицкій, котрій
въ вісничому „Sioł“ видавався во
Львовѣ р. 1865 а оттакъ въ львівськихъ
„Nowin-ахъ“ і краківській „Kalin-ѣ“
старався познакомити галицько-польську
публику съ скарбами української інте-
ратури. Польські „хлопоманії“ демократи,
великі противники аристократії, опира-
ючись на неуспішності шляхто-польського
повстання въ р. 1831 і 1863, роз-
прошались съ надією обнови старої
Польщі, а подносили новий ідеалъ фе-
дератіону, на демократичнихъ основахъ
опертої звязи польського, руского і лі-
товського народу. Незважено осталася
у насъ лише непримирима вражда супро-
тивъ Росії. Върхій світій демократично-
федераціоній засадѣ относились они сим-
патично до народного розвою Русинівъ
видчи въ той заразъ і ослабленіе
силъ польської аристократії, котра за-
нізаща не хотіла отступити бтъ своїхъ
старошляхточихъ традицій і не хотіла
ничого чуті про народъ і его людські
права. Такі демократично-федераціоній,
„хлопоманіскої“ партії польської не було
мжъ галицькими Поляками, хочь було де-
мократичне товариство польське підъ
проводомъ дра Смольки піддержане тоді
Ромашовичами, Реваковичами, Земяков-
скимъ і др. — товариство по імені
демократичне, але на цвїтъ съ шляхто-
кими і антируськими інстинктами. Загаль-
галицькими Русинівъ знає і бачив лише
сихъ послідніхъ ісево-демократівъ, але
не знає і не бачив демократівъ „хло-
поманіївъ“. Павлинъ Свенцицкій остався
самъ одинъ осамотій въ Галичинѣ
съ своїми „хлопоманіскими“ і федера-
ціоній засадами і ощущений галицькими
Поляками згинувъ въ нужди, а въ другої
стороні знача части галицькими Русині-
вами, знаюча однихъ лише „русоїдныхъ“
демократівъ польськихъ, приняла спіннія
заявленія Свенцицкимъ (а вслѣдь за

нимъ і за єго інспірацію такожь пев-
ною частю польської журналістикі) для
партії народовцівъ, яко подвижникъ
самостійного розвою руского народу,—
за що то підозрювального, кидочи зле
світло на саму партію народовцівъ.
Поляки спінніяютъ і важутся разомъ
съ народовціами — говорено тоді, хочь
Свенцицкій стоявъ совітъ на боці бтъ
галицькихъ Поляківъ і не могъ уважа-
тися позѣть въ приближеню ихъ заступ-
никомъ, а зъ другої сторони, тодішній
органъ народовцівъ „Ніга“ напечатавши
кілька рускихъ поезій і перекладовъ
Павла Свого (псевдонімъ Свенцицкого)
і розпочавши печатати єго поєсть „Ко-
ликъ було“ — оттакъ переставъ печатати
сю поєсть і перервавъ всі зношени съ
Свенцицкимъ, скоро побачивъ, що той же
почавъ въ дальній тягу своєї поєсти
проводити свою тенденцію федераціво-
братнії звязи польського а руского на-
роду. Посуджувано отже народовцівъ
совітъ певнишо і несправедливо, але
зъ другої сторони ненависть і недовір-
чизба супротивъ Поляківъ була у гали-
цькими Русинівъ такъ велика, а довго-
віковими досвідами такъ опрацана, що
годъ дуже дивуватись той поквашності,
съ якою підозрювало народовцівъ задія
однихъ спіннія польськихъ. Правду сказ-
ати, що тоді розгорнулася партійні
страгії межи Русинами такъ сильно, що
безсторонній поглядъ щоразъ бльше за-
темніювався а пристрастна ненависть
межи самими Русинами дуже жива при-
гадувала братні межиусобиці рускихъ
князівъ за часівъ осліплення Теребовель-
ського князя Василька. Говорачи о всіхъ
партіяхъ безсторонні, мусимо такожь
сказати, що значну часту вини сен сум-
ної вражди поносать такожь і народовці.
Въ першихъ літахъ 60-тихъ ро-
ківъ не було ще той вражди противъ
народовцівъ, хочь була ідея народовцівъ
вже досить ясно висказана. Само „Сло-
во“ за редакцію Богдана Дѣдіцкого пе-
чатало і съ ентузіазмомъ витало доції
зъ України, писані чистимъ полтавско-

Американська конкуренція.

II.

Американський оселі. Постѣлости менши
і бльші.

Способъ продажи грунтівъ въ Сполученіхъ Державахъ улекшає ікъ не
може лучшіе тамошніе осадництво.

Правительство, яко властитель тихъ
заселенихъ земель, виєльє напередъ,
заселюючи, котрі, разміриши і роз-
поділиши грунтъ на штуки, певну ихъ
часті віддають і придають на школи,
дороги, каналы і желѣзницѣ, решту
заселяють общинами 56—112 моргами
— ферма) на продажу — однайгъ підъ
певними умовами. Одну ферму (56—112
морг.) набуты може толькъ той, що
заселяє на їїї поселиться і замешкає;
зрештъ 5 лѣтъ держить єн пропизорично,
засіє на той же часъ лише першість
заселення за собою, дочекав по 5 ро-
ківъ стається по заложенню грошей і зало-
женію винятъ локальніхъ вимогъ
і спорадичній властителемъ.

Максимальна величина ферми — 28
морг., яко замічайна і маже іррігаль-
ні право правительство не продав за поко-
рю, засіє за другимъ, але передмітно,
зарахованими, щобъ запобігти, а по

крайній мѣрѣ утруднити творене бль-
шихъ поєблостей. Кто підбімася будови
публичнихъ дорогъ, желѣзниць, каналі-
въ і т. п., того погирає правитель-
ство дарованими грунтами, котріхъ па-
рості, ікъ въ загалѣ партість веїхъ
грунтівъ американськихъ, тымъ бльші,
чимъ близькі суть комуникаціямъ.

Черезъ спінній вище написаний
поступило американське осадництво дуже
напередъ. Въ р. 1875 виносila просто-
ромъ проданого грунту 3/2 мільйонівъ мор-
г., 1877 — 5/3 мільйонівъ, а 1878 —
14 мільйонівъ моргівъ, котрі если розра-
хувемо на ферми по 112 моргахъ, то въ
р. 1877 повстало 47.000 а въ р. 1878:
125.000 новихъ свободнихъ господарствъ.
Чи можутся съ тими фермами робити
найкъ хотіть і найлучший господарства
селинські?

Ще бльше. Коли у насъ менши
поєблости, селині, чимъ разъ бльше убож-
ють і ниджують і таї підстата державы
вже въ супокою а не то въ часі війни
труїти і подавати, ікъ Сполученіхъ
Державахъ постає могуча верста мен-
шихъ поєблостей съ всікими умовами
будучого розвитку.

Землю набувають оселенці дуже
дешево, бо моргъ по 3—6 гульденівъ;
желѣзницѣ продають свої грунти дорож-

ше, однакъ не вище ікъ по 5—10 гульд-
за моргъ. Важна тому пересичну щину
морга 5—7 гульденівъ, то поєблости пе-
нікости 112 моргівъ, комп’ютъ осадника
560—800 гульденівъ. Але на створеню
такої нової версти хліборобони не від-
мічалися стараньми правительства. Бму за-
лежить і на той, щобъ тую версту і на будуще
утримати въ живленній станѣ, тому
Сполученій Державъ маже під-
важлювати кредитъ, бо той ізъ несправедливії
засади, яко відмінно відмінно від-
мічалися, тому і заодинаки поєблості ікъ
у насъ, ікъ Сполученіхъ Державахъ въ
гори неможливий. Цѣлію тамошнього уста-
водства не єсть: приєгорити жителямъ
легкій кредитъ, бо той ізъ несправедливії
засади, яко відмінно відмінно від-
мічалися, тому і заодинаки поєблості ікъ
у насъ, ікъ Сполученіхъ Державахъ въ
гори неможливий. Цѣлію тамошнього уста-

водства не єсть: приєгорити жителямъ
легкій кредитъ, бо той ізъ несправедливії
засади, яко відмінно відмінно від-
мічалися, тому і заодинаки поєблості ікъ
у насъ, ікъ Сполученіхъ Державахъ въ
гори неможливий. Цѣлію тамошнього уста-
водства не єсть: приєгорити жителямъ
легкій кредитъ, бо той ізъ несправедливії
засади, яко відмінно відмінно від-
мічалися, тому і заодинаки поєблості ікъ
у насъ, ікъ Сполученіхъ Державахъ въ
гори неможливий. Цѣлію тамошнього уста-

водства не єсть: приєгорити жителямъ
легкій кредитъ, бо той ізъ несправедливії
засади, яко відмінно відмінно від-
мічалися, тому і заодинаки поєблості ікъ
у насъ, ікъ Сполученіхъ Державахъ въ
гори неможливий. Цѣлію тамошнього уста-

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ стоять:
на п'ять рокъ 8 зр.
на п'ять року 4 зр.
на чверть року 2 зр.
на літакъ „Бібліотека“ за саму ділової
на п'ять рокъ 12 зр. на п'ять року 5—
на п'ять року 6 зр. на п'ять року 12 зр.
на чверть року 3 зр. на чверть року 12 зр.
Предплату належить пересилати
франко (найгучше поштовимъ пере-
казомъ) до: Адміністрація час. „Дѣло“.
Оголошенія приймаються по цій
6 кр. а. в. відъ одної отрочини підписані.
Рекламація неопечатаній вільна
бтъ порта.

российской идеи, подавалась въ отвѣтъ на вопросъ въ спасеніи, а узакончила возможность народного подвига классами силы и ставила рѣшительную для практической деятельности народной працѣ классами силы и вътѣнилась лише надѣю на можливу перспективу международныхъ границъ между Австро-Россіею; — друга партія бѣкнада таку идею яко затрату своя народности, непоколебимо верила въ успѣшность народной працѣ классами силы и изъ такой неустранимой и неуспѣшной працѣ бачила единій выходъ изъ сущнаго положенія, едину поруку красоты будущности русского народа. При томъ указывало и на то, что национальная задача свои отдалености отъ действиѳи и задача неприступности российскаго языка для загаду занять интеллигентныхъ. Русинъ галицкихъ толькѡ подвигаетъ польщенію, бо коли пріймутъ Русинамъ покинуты слѣдъ питомый языкъ рускій, то ледви чи будовы совинительныи, що скорѣе пріймется, чи языкъ польскій, взг҃ядно еще бодай для гал. интеллигентіи зрозумілъ, чи российскій языкъ, котрого народъ совсѣмъ не знаетъ и не разумѣє.

Буда однакожъ еще и третя партія, совсѣмъ немалочисленна и репрезентована передовѣстю значною большинствомъ давнійшихъ русскихъ послѣдовъ, котра въ доснѣ изъ своихъ численіяхъ прихильниківъ. Зъ цѣлою народною традиціею Русинъ въ 1848 р. задержала она лише обрадовость и традиційну вѣру въ прихильность центрального правительства въ Вѣднѣ для руского народа. Народна программа сей партіи обмежалась лише на рускій народъ въ Австро-Россіи, бере три міліоны австрійскихъ Русинъ яко національну цѣлість и лиши въ литературнѣйшии ани тѣмъ больше въ политичнѣйшіи взг҃ядѣ не оглядяся поза границѣ австрійской державы. Надѣя душою будущности Русинъ починає послѣ думки сен-партии въ тѣмъ, що чи скорѣе чи позитивнѣ въ Австро-Россіи жусть знать знати централістичне правительство імпецке, котре не дастъ Русинъ Полякамъ на загаду. Въ інтереси-турбіи взг҃ядѣ стоять сторонники сен-партии по большої части за книжнѣи або таки сказать старорускій языкъ, хотїй зновъ многї зъ нихъ и въ теоріи и въ практицѣ стоять за народную литературу въ штамбомъ языку рускому.

Мимо дуже значною рѣжницѣ въ основныхъ идеяхъ, цѣляхъ и стремленіяхъ тѣхъ трехъ партій, всѣжъ таки не было вѣстиво еще причини до тѣкъ завзятони

и неумолимою працѣ можи тѣмъ партіямъ, якъ се на дѣлѣ проявилось. Суть же, въ у другихъ народнѣй партії съ подобною або въ еще большою рѣжницю изъ поглядахъ и цѣлахъ пр. у Немцівъ лібералъ а клерикалы (центрую), партія-куляристы а пангерманисты (Reichspartei), у Италіанцівъ, монархисты а республиканцівъ, у Чеховъ стара а молода партія, — але ни у одного зъ тѣхъ народовъ взаимна вражда и завзятостъ партій не досягнула того степенія, якъ у насъ. Длячогожъ се?

Реформа народныхъ школъ.

"Non scholas sed vitas".

(Дальше.)^{*}

XI въ пытаннѣ. Чи число чинокъ службы учителівъ має бути задержане въ дотеперній високості, чи може бути знижене до 35 або 30 лѣтъ?

Поблема II. школы, закона, арт. 34, не можна учителеви або учительцѣ по 40-лѣтній бездоганий службѣ отмовити ствалого перенесенія иль становище учителівъ замужъ має бути уважаний за реченіе за посади?

Проектъ новихъ законівъ шк.,² змѣнить арт. 35. II-го закона шк. въ той

спосібъ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Правда, що служба народного учителя утижливша въ порванию съ службою учителя середніхъ шкіль, іменно єсли важимо велико число малыхъ, що слабо розиненіхъ дѣтей и виначе число годинъ тицьденної науки. Однакъ въ другої сторонѣ треба вибачи розкажити, що учителі середній школы вже строгими відудімъ и мозольнимъ испытамъ пожертвувають чимало свїти силы въ черствості, коли жінки тѣмъ народний учителі вступають виначайно съ цѣлью власній молодець здорови и запалу до служби. Наконецъ и се замѣтити треба, що учителі народній проживають перенажено на сефѣ, отже середній користівній ученій санитарніхъ, іль учителі школъ середніхъ.

Знанини однієи, що учителі народній самі творить фондъ емеритальній, можна вишижити число лѣтъ ихъ служби на 35 лѣтъ.

XII въ пытаннѣ. Чи не належало бы умѣстити въ уставѣ постанову, що виходъ учителівъ замужъ має бути уважаний за реченіе за посади?

Проектъ новихъ законівъ шк.,² змѣнить арт. 35. II-го закона шк. въ той спосібъ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Поблема нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

Надѣя нашої думки постанова та не потрѣбна и несправедлива. Законодавцѣ, що пропустивши 2-ту влінню того §-у умѣстніи дѣйстю на тѣмъ мѣсці постанову, що виходъ учителівъ замужъ буде уважатись за реченіе за посади.

бы бути конвенцією въ поясненіи постанови засади утраты посади, сего такоже вразумити. Болї припускає, що мужъ и жінка разомъ не могутъ співати обовинюють родини та при поясненіи черезъ жінку служби учительської, даний самій лине обовини та обовини науки. Однакъ въ другої сторонѣ треба вибачи розкажити, що учителі середній школы вже строгими відудімъ и мозольнимъ испытамъ пожертвувають чимало свїти силы въ черствості, коли жінки тѣмъ народний учителі вступають виначайно съ цѣлью власній молодець здорови и запалу до служби. Наконецъ и се замѣтити треба, що учителі народній проживають перенажено на сефѣ, отже середній користівній ученій санитарніхъ, іль учителі школъ середніхъ.

Проманію отже въ тѣхъ поясненіяхъ за задержаньемъ даної постанови §. 35-бть, II-го закона школъного,

(Дальше буде.)

Історичній журналъ Южної Руси.

Съ початкомъ р. 1882 стає виходити Кіевъ при участі кружка кіевськихъ фесоробъ и другихъ ученихъ, заснований въ "Кіевской Старинѣ". Обвідна програма сего журнала дуже ясно висловує вѣдомості историчнї науки нашої Южної Руси яко одноцѣльного и самостійного організму не толькѡ національного але и историчнаго, она показує, що видавцѣ сего журнала вносять спідомъ важності той розрѣзъ, яку занять наша рускій народъ въ історії. Кіевъ — скажено въ той програмѣ — поміжъ тисячлітній історії, обвідяючо єще богато незріктихъ и непрочитанихъ картинъ, має широке исторично-стіографичне значеніе. Хоча наша власна доля історична була зложасна и змѣнчива, хоча южнорускій народъ майже занадїди бути розвидуваний, Кіевъ николи не перестававъ бути осередкомъ єго духовного життя. Тоже и все, що жило въ однімъ життємъ, прихильно до него, якъ до свого духовного отсрідка, сумало въ однімъ мислію и говорило єдиною язикомъ, — бѣдъ устил Дніпра и Кубани до берегівъ Буга и Нѣмана, до берегівъ Сінї и Альбіджи Карпатъ, — все то має право на одну съ Кіевомъ історію и цѣлі якъ минувшості явлѧє намъ въ одному першій образѣ кіевської старини. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїхъ товариствъ и комісії що виступають и въ іншій посвідченній історії южної Росії, представляють собою купи историчнїхъ матеріалу, не рѣдко дуже добре і обробленого, але недоступного большої частини читаючої публіки здѣл своєї страже наукової форми и здѣл іншихъ публік. Се поясненіе заголовка и змѣсту въ програмі вищого видання. — — — Труды розрѣзанія історичнїх

